

Sygn. akt : VU 1455/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość kapitału początkowego

o wysokość emerytury

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 24 maja 2012 roku **znak** (...)

z dnia 21 czerwca 2012 roku **znak** (...)

I. zmienia decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.z dnia 24 maja 2012 roku znak (...)i z dnia 21 czerwca 2013 roku znak (...)w ten sposób, że do ustalenia wysokości emerytury wnioskodawczyni B. S.przyjmuje jej wynagrodzenie z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1991-2000 ustalając WWPW w wysokości 74,36% oraz okresy składkowe w wymiarze 28 lat i 6 miesięcy i okresy nieskładkowe w wymiarze 6 lat i 5 miesięcy, przy których emerytura wnioskodawczyni na dzień przyznania prawa wynosi 1.130,68 zł , zaś po waloryzacji w roku 2008,2009,2010 i 2011 wynosi 1.419,33 zł,

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala,

III. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 maja 2012r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.z urzędu dokonał ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawczyni, B. S.. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru w kwocie 627,17-zł, obliczoną z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01 stycznia 1989r. do 31 grudnia 1998r. oraz okresy składkowe w wymiarze 23 lata, 3 miesięcy i 24 dni i okresy nieskładkowe w wymiarze 3 lat i 4 dni. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 51,37%. W oparciu o powyższe Zakładu Ubezpieczeń ustalił, że wysokość kapitału początkowego wnioskodawczyni na dzień 01 stycznia 1999r. wyniosła 100.763,08 zł. Do ustalenia

wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił wynagrodzenia wnioskodawczyni z okresu zatrudnienia w (...)Spółdzielni (...) w L.w latach 1989-1993 argumentując, iż w zaświadczeniu RP-7 z dnia 15 marca 1999r. nie wyszczególniono jego składników.

Decyzją z dnia 21 czerwca 2012r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.przyznał B. S.prawo do emerytury od (...)tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość świadczenia obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 1.154,08 zł. Przy obliczaniu wysokości emerytury uwzględniono kwotę składki zewidencjonowaną na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 32.162,12 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 261.896,51 zł oraz średnie dalsze trwanie życia, tj. 254,80 miesiąca. Organ rentowy wskazał, iż emerytura obliczona w myśl art. 26 ustawy emerytalnej wypłacanej dotychczas emerytury, jako korzystniejsze wypłacane będzie dotychczas pobierane świadczenie.

Odwołanie od powyższych decyzji złożyła wnioskodawczyni B. S.. Wskazała, iż przy ustalaniu wartości kapitału początkowego organ rentowy pominął wynagrodzenie z okresu zatrudnienia w (...)Spółdzielni (...) w L.w latach 1989-1993 pomimo, iż dysponował legitymacją ubezpieczeniową wnioskodawczyni. Podniosła również, iż przy ustalaniu wysokości świadczenia organ rentowy zaniżył wymiar przebytych okresów składkowych o trzy miesiące.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, iż wnioskodawczyni nie przedłożyła legitymacji ubezpieczeniowej na etapie ustalania wartości kapitału początkowego, a zatem dokument ten nie stanowił podstawy ustalenia wynagrodzenia w latach 1989-1993. Argumentował ponadto, w decyzji z dnia 21 czerwca 2012r. organ rentowy skorygował łączny wymiar okresów nie składkowych, co wpłynęło na korektę wymiaru okresów składkowych. Z tego tytułu ubezpieczonej wypłacono wyrównanie wraz z odsetkami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. S., urodzona w dniu (...), w okresie od 01 lipca 1975r. do 30 kwietnia 1993r. była zatrudniona w (...)Spółdzielni (...) w L.kolejno na stanowiskach sprzątaczką, robotnik gospodarczy oraz robotnik gospodarczo-magazynowy. W okresie od 01 lipca 1975r. do 01 maja 1978r. wnioskodawczyni była zatrudniona w połowie pełnego wymiaru czasu pracy, natomiast od 02 maja 1978r. do 30 kwietnia 1993r. w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowody: akta osobowe: świadectwo pracy, k. 1; umowa o pracę, k. 6.

Wynagrodzenie B. S. w latach 1975-1993 kształtowało się następująco:

1975r. - 3.600,00 zł (wynagrodzenie minimalne) 1976r.- 7.200,00 zł (wynagrodzenie minimalne) 1977r. - 8.000,00 (wynagrodzenie minimalne)

1978r. - 18.311,00 zł (wynagrodzenie minimalne w okresie od 01 stycznia 1978r. do 31 lipca 1978r.)

1979r. - 27.635,00 zł 1980r. - 33.902,00 zł 1981r.-41.952,00 zł -1982r.- 65.512,00 zł 1983r.- 87.947,00 zł 1984r.-92.808,00 zł

1985r. - 67.740,00 zł (wynagrodzenie minimalne w okresie od 22 stycznia 1985r. do 31 stycznia 1985r., od 11 marca 1985r. 31 grudnia 1985r.) 1986r.-129.603,00 zł 1987r.-252.225,00 zł 1988r.- 685.586,00 zł 1989r. -287.100,00 zł (wynagrodzenie minimalne)

1990r. - 9.136.968,00 zł (wynagrodzenie minimalne za miesiąc grudzień)

1991r.-24.281.250,00 zł

1992r. - 26.030.000,00 zł (wynagrodzenie minimalne za miesiąc wrzesień i październik)

1993r. - 6.000.000,00 zł (wynagrodzenie minimalne)

Ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru:

rok	dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w zł	kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia w zł	Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w %
1975	3.600	46.965	7,67
1976	7.200	51.372	14,02
1977	8.00	55.152	14,51
1978	18.311	58.644	31,22
1979	27.635	63.924	43,23
1980	33.902	72.480	46,77
1981	41.952	92.268	45,47
1982	65.512	139.572	46,96
1983	87.94	173.700	50,63
1984	92.808	202.056	45,93
1985	67.740	240.060	28,22
1986	129.603	289.140	44,82
1987	252.225	350.208	72,02
1988	685.586	637.080	107,61
1989	287.100	2.481.096	11,57
1990	9.136.968	12.355.644	73,95

1991	24.281.250	21.240.000	114,32
1992	26.030.000	35.220.000	73,90
1993	21.625.000	47.940.000	45,11
1994	48.107.000	63.936.000	75,24
1995	6.053,60	8.431,44	71,80
1996	7.757,60	10.476,00	74,05
1997	8.983,48	12.743,16	70,50
1998	10.748,60	14.873,88	72,26
1999	14.906,05	20.480,88	72,78
2000	16.991,12	23.085,72	73,60

2001	15.914,22	24.742,20	64,32
2002	16.353,53	25.598,52	63,88
2003	17.124,78	26.417,64	64,82

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 10 kolejnych lat kalendarzowych (1991-2000) wyniósł 74,36%.

Wysokość emerytury ustalonej stosownie do treści art. 53 ustawy emerytalnej na dzień przyznania prawa, tj. 08 czerwca 2012r. przy uwzględnieniu podstawy wymiaru emerytury w kwocie 1.531,76 zł, okresów składkowych w wymiarze 28 lat i 6 miesięcy oraz okresów nie składkowych w wymiarze 6 lat i 5 miesięcy, wyniosła 1.125,78 zł. Po waloryzacji wskaźnikami waloryzacji:

- w roku 2008 w wysokości 104,20%
- w roku 2009 w wysokości 106,10%
- w roku 2010 w wysokości 104,62%
- w roku 2011 w wysokości 103,10%

wysokość świadczenia, na dzień ustalenia prawa wyniosła 1.419,33 zł. **Dowód:** - opinia z dnia 14.04.2013r., k. 65-87;

- opinia uzupełniająca z dnia 26.05.2013r., k. 117-121.

Decyzją z dnia 24 listopada 2004r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił wnioskodawczyni B. S. wartość kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 01 stycznia 1989r. do 31 grudnia 1998r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 39,64%, zaś obliczona przy jego uwzględnieniu podstawa wymiaru kapitału początkowego -483,96 zł. Przy ustalaniu wartości kapitału początkowego uwzględniono 23 lata, 3 miesiące i 24 dni okresów składkowych oraz 3 lata i 4 dni okresów nie składkowych. Kapitał początkowy ustalony na dzień 01 stycznia 1999r. wyniósł 90.718,54 zł. Przy ustalaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie uwzględniono wynagrodzenia z okresu zatrudnienia B. S.w (...)Spółdzielni (...) w L.w latach 1989-1993.

Decyzją z dnia 23 maja 2007r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawczyni B. S. prawo do emerytury od (...). Wysokość świadczenia ustalono przy uwzględnieniu przeciętnej podstawy

4

wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1994r. do grudnia 2003r., okresów składkowych w wymiarze 28 lat i 2 miesięcy, okresów nieskładkowych w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy oraz wskaźnik podstawy wymiaru w wysokości 70,33%. Wysokość świadczenia, na dzień ustalenia prawa wyniosła 1.090,83 zł.

Dowód: - akta ubezpieczeniowe: decyzja z dnia 23.05.2007r., k. 21;

- akta kapitałowe: decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego.

W dniu 07 września 2012r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym.

Decyzją z dnia 24 maja 2012r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.z urzędu ustalił ponownie wnioskodawczyni, B. S. wartość kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru w kwocie 627,17 zł, obliczoną z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01 stycznia 1989r. do 31 grudnia 1998r. oraz okresy składkowe w wymiarze 23 lata, 3 miesięcy i 24 dni i okresy nieskładkowe w wymiarze 3 lat i 4 dni. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 51,37%. Kapitał początkowy ustalony na dzień 01 stycznia 1999r. wyniósł 100.763,08 zł. Przy ustalaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie uwzględniono wynagrodzenia z okresu zatrudnienia B. S.w (...)Spółdzielni (...) w L.w latach 1989-1993.

Decyzją z dnia 21 czerwca 2012r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał B. S. prawo do emerytury od (...), tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość świadczenia obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 1.154,08 zł. Przy obliczaniu wysokości świadczenia uwzględniono kwotę składki zewidencjonowaną na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 32.162,12 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 261.896,51 zł oraz średnie dalsze trwanie życia, tj. 254,80 miesiąca. Organ rentowy wskazał, iż emerytura obliczona w myśl art. 26 ustawy emerytalnej wypłacanego dotychczas świadczenia przedemerytalnego, jako korzystniejsze wypłacane będzie dotychczas pobierane świadczenie.

Dowód: : - akta ubezpieczeniowe: wniosek z dnia 07.09.2012r.; decyzja z dnia

21.06.2012r., k. 19-20;

- akta kapitałowe: decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni B. S. zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2004r., nr 39, póź. 353 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy tj. na dzień 01 stycznia 1999r. W myśl art. 174 ust. 2 ustawy emerytalnej przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się m.in. przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 01 stycznia 1999r. (ust. 3).

Natomiast stosownie do art. 111 ust. 1 ustawy emerytalnej, wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej

podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających

bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176, 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty, - a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Zgodnie z przepisem art. 15 ust. 1 cytowanej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia

podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Kwotę minimalnego wynagrodzenia przyjmuje się również za okresy, w których pracownik, pozostający w stosunku pracy, pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy oraz kwoty zasiłków chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz świadczenia rehabilitacyjnego. Wynagrodzenia minimalnego nie uwzględnia się natomiast za okresy, w których pracownik nie otrzymywał wynagrodzenia (przebywał na urlopie bezpłatnym, odbywał zasadniczą służbę wojskową) oraz za okresy pozostawania bez pracy, które zostały zaliczone jako okresy ubezpieczenia osobie przywróconej do pracy na podstawie wyroku sądu.

Jeżeli pracownik nie może udowodnić wysokości uzyskanego wynagrodzenia, a z dokumentów (np. ze świadectwa pracy) wynika, że pozostawał w zatrudnieniu w ramach stosunku pracy przez cały rok kalendarzowy — do ustalenia podstawy wymiaru winno być przyjęte minimalne wynagrodzenie za cały rok. W sytuacji, gdy pracownik wskazuje do ustalenia podstawy wymiaru rok, za który może przedłożyć zarobki za część roku, a za pozostałą jego część - nie ma takiej możliwości do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty winny być przyjęte udokumentowane zarobki za część roku, a następnie uzupełnione minimalnym wynagrodzeniem za okres, w którym pracownik pozostawał w ubezpieczeniu pracowniczym, ale nie mógł przedłożyć dokumentów potwierdzających wysokość osiągniętego

wynagrodzenia. W przypadku ustalania minimalnego wynagrodzenia za okres krótszy niż miesiąc dzieli się to wynagrodzenie przez faktyczną liczbę dni miesiąca, a następnie mnoży się przez liczbę dni, w których pracownik pozostawał w stosunku pracy.

Jednocześnie wskazać należy, że przy ustalaniu podstawy wymiaru obowiązuje rozporządzenie Rady Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe. Zgodnie z § 21 ust. 1 tego rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż w okresie od 01 lipca 1975r. do 02 maja 1993r. wnioskodawczyni była zatrudniona w (...)Spółdzielni (...) w L.. Okolicznością sporną było natomiast ustalenie wynagrodzenia, jakie B. S. uzyskiwała w latach 1989-1993. Organ rentowy nie uwzględnił bowiem wynagrodzenia wnioskodawczyni z tego okresu do ustalenia wartości kapitału początkowego

7

argumentując, iż w zaświadczeniu RP-7 z dnia 15 marca 1999r. nie wyszczególniono jego składników. B. S. wywodziła natomiast, iż Zakład Ubezpieczeń dysponował legitymacją ubezpieczeniową, której treść poświadczała wysokość zarobków uzyskiwanych w spornym okresie.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, a w szczególności opinię biegłej sądowej z zakresu ubezpieczeń społecznych z dnia 14 kwietnia 2013r. (opinia zasadnicza), dokumenty zgromadzone w aktach osobowych i ubezpieczeniowych wnioskodawczyni oraz treść legitymacji ubezpieczeniowej Sąd ustalił, iż wynagrodzenie wnioskodawczyni w latach 1989-1993 kształtowało się następująco:

1989r.-287.100,00 zł;

1990r.- 9.136.968,00 zł;

1991r.-24.281.250,00 zł;

1992r.-26.030.000,00 zł;

1993r.-6.000.000,00 zł.

W ocenie Sądu B. S. nie zdołała natomiast wykazać, iż wynagrodzenie, jakie uzyskiwała w latach 1989-1993 kształtowało się odmiennie niż w sposób wskazany w opinii biegłej z zakresu ubezpieczeń społecznych z dnia 14 kwietnia 2013r. Zgodnie z ogólnym rozkładem ciężaru dowodu obowiązek udowodnienia tej okoliczności spoczywał na wnioskodawczyni. Tymczasem wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej B. S. uniemożliwiały ustalenie podstawy wymiaru składek za lata 1989 i 1993. Skoro zatem ubezpieczona nie przedłożyła dokumentów potwierdzających wysokość osiągniętego wynagrodzenia w spornym okresie, zaś w dokumentacji osobowej B. S. brakowało kart wynagrodzeń za rok 1989 i 1993 oraz za poszczególne miesiące w roku 1990 i 1992, to biegła prawidłowo przyjęła za wskazane okresy wynagrodzenie minimalne.

Mając na względzie powyższe Sąd ustalił, iż na skutek pominięcia przy ustalaniu wartości kapitału początkowego wynagrodzenia B. S. za lata 1989-1993 organ rentowy w sposób nieprawidłowy ustalił ubezpieczonej wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego (52,37%). Zgodnie bowiem z treścią opinii uzupełniającej z dnia 26 maja 2013r., na dzień wydania zaskarżonej decyzji najkorzystniejszy dla ubezpieczonej do obliczenia podstawy wymiaru emerytury był wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1991 do 2000, wynoszący 74,36%.

W ocenie Sądu na uwzględnienie zasługiwał również zarzut wnioskodawczynie, iż przy ustalaniu wysokości przyznanej emerytury organ rentowy przyjął nieprawidłowy wymiar okresów składkowych i nieskładkowych. Prawdopodobnie, na co wskazywała biegła z zakresu ubezpieczeń społecznych w opinii uzupełniającej z 26 maja 2013r, przy ustalaniu

wysokości świadczenia należało uwzględnić okresy składkowe w wymiarze 28 lat i 6 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 6 lat i 5 miesięcy.

Zdaniem Sądu, opinia uzupełniająca z dnia 26 maja 2013r. została sporządzona rzetelnie, po dogłębnej analizie dokumentów zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych wnioskodawczynie, zaś wnioski w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione. Istotne jest przy tym, iż w piśmie procesowym z dnia 26 lipca 2013r. organ rentowy wskazał na poprawność ustalenia wymiaru okresów składkowych i nieskładkowych.

Podkreślenia wymaga, iż wysokość przyznanej wnioskodawczynie emerytury na dzień ustalenia prawa powinna zostać obliczona przy uwzględnieniu wskaźników waloryzacji, przy czym z uwagi na treść komunikatu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 lutego 2009r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2009r. (M.P. Nr 10, póź. 133) współczynnik waloryzacji w 2009r. wynosił 106,10%, nie zaś 106,20% jak wskazywała wnioskodawczynie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 kodeksu postępowania cywilnego zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 24 maja 2012r. znak: (...) oraz z dnia 21 czerwca 2012r. znak: (...) w ten sposób, że do ustalenia wysokości emerytury wnioskodawczynie przyjmuje jej wynagrodzenie z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1991-2000 ustalając WWPW w wysokości 74,36% oraz okresy składkowe w wymiarze 28 lat i 6 miesięcy i okresy nieskładkowe w wymiarze 6 lat i 5 miesięcy, przy których emerytura wnioskodawczynie na dzień przyznania prawa wynosi 1.130,68 zł, zaś po waloryzacji w rok 2008, 2009, 2010 i 2011 wynosi 1.419,33 zł.. W pozostałym zakresie odwołanie wnioskodawczynie podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

W punkcie III wyroku Sąd ustalił, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy emerytalnej, w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego - organ rentowy

wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Istotnym dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy jest zatem ustalenie, czy ZUS przekroczył termin do ustalenia prawa wnioskodawcy do emerytury. Termin ten w niniejszej sprawie wynosił 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej).

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żadanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem analiza dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych, aktach ubezpieczeniowych oraz opinii zasadniczej i uzupełniającej biegłej z zakresu ubezpieczeń społecznych pozwoliła na dokonanie oceny, iż wnioskodawczynie przysługuje prawo do wcześniejszej emerytury.

Sumując, Sąd uznał, iż - wydając decyzję w dniu 24 maja 2012r. oraz 21 czerwca 2012r. organ rentowy w postępowaniu administracyjnym nie naruszył przepisów i zasad tego postępowania. Tym samym, ZUS nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.